

DeMorgen.

◆ **Recensie** After All Springville

De poëzie van de anomalie

Miet Warlop zet in *After All Springville* de deur naar een wonderlijk universum open. Fris, energiek en ontwapenend theater.

◆ Exclusief voor abonnees door [JAN DERTAELEN](#)
25 juli 2021, 17:00

In het midden van de scène staat een kartonnen huisje, ruw en eenvoudig in elkaar gezet alsof het door een kinderhand werd getekend. De ogenschijnlijke peis en vree wordt al gauw verstoord wanneer er een man door het raam wordt geslingerd. Alsof het huis hem in een oprisping uitspuwt: een nette man in kostuum met een vuilniszak in zijn armen. Het is het bizarre begin van een voorstelling die u van de ene verbazing in de andere doet tuimelen.

Want van zodra het vuilnis keurig tegen de gevel staat geparkeerd en de man weer in het huisje is verdwenen, ontwaakt een schare wonderlijke wezens. Een vreemd vogelachtig creatuur met een groot kartonnen hoofd sluipt op mensenbenen over het podium en snuffelt nieuwsgierig in de

vuilniszak. In zijn kielzog verschijnen een wandelende buffettafel op hoge hakken, een reus in joggingpak en een vonken brakende elektriciteitskast.

Miet Warlop put uit een kinderlijke verbeeldingswereld waarin mens en object met elkaar versmelten. Haar levende sculpturen appelleren aan zowel het vreemde in de mens als het menselijke in het object. Warlop toont ons de poëzie van de anomalie, de kracht en kwetsbaarheid van datgene wat afwijkt van de norm. Haar sympathieke monstertjes hunkeren naar aanvaarding en genegenheid. Ze willen erbij horen en cirkelen afwachtend maar nieuwsgierig omheen het huisje. Maar die aantrekkelijke huiselijkheid komt met een prijs.

Twaalf jaar nadat *After All Springville* in première ging, brengt Miet Warlop haar bizarre universum terug op scène. ‘Als een herinnering die herbeleefd moest worden’, klinkt het. De herneming past binnen de werkwijze van Warlop die haar artistiek werk niet fixeert maar de ruimte geeft om te rijpen en te transformeren.

After All Springville is een frisse, energieke voorstelling waarin alles en iedereen voortdurend van vorm verandert. Niets blijft ooit hetzelfde, zelfs het mysterieuze huisje niet. Warlop waagt zich met veel succes aan een delicate evenwichtsoefening tussen fijnzinnige slapstick en indringende tragiek. Haar theater is speels en zit vol grapjes, maar au fond onderzoekt ze de essentie van humaniteit. En wat zo straf is: meer dan een paar kartonnen dozen en een handvol begaafde performers lijkt ze daar niet voor nodig te hebben.

<https://www.demorgen.be/tv-cultuur/de-poezie-van-de-anomalie~bd758fdf/>